

Bakalářská práce

Architektura jako výpověď o vztahu člověka ke světu

České země v barokní době

Autor: Markéta Pekařová

Vedoucí práce: Ing. arch. Mgr. Marie Pětová, Ph.D.

Posudek vedoucího:

Tématem předložené bakalářské práce je architektura, a to jako specifická výpověď o vztahu člověka a světa, resp. o tom, jak člověk světu rozumí a jak chápe svoje postavení uprostřed něj. Proto nejde o přísný stavebně-architektonický popis jednotlivých prvků, na základě jejichž užití se obvykle jednotlivé stavby zařazují k různým slohům a stylům. Autorka sleduje spíše souvislost architektonického stylu s atmosférou doby i země, s politickou a především náboženskou situací, která nachází svůj výraz v umění a architektuře. Zaměřuje se na české země v období baroka. Sleduje nejprve počátky baroka v renesanci a manýrismu a podrobně pak vznik barokní architektury v Itálii. Na řadě příkladů ukazuje specifičnost barokních staveb a vliv barokní architektury na celkovou tvář měst, resp. města – Říma. V základních rysech představuje dva proudy, do nichž se barokní stavitelství v Itálii rozvinulo – tzn. baroko dynamické a baroko klasicizující. A zabývá se jak jednotlivými stavbami, které se v podstatě staly prototypy pro celou řadu dalších staveb stejného typu nejen v Itálii, ale po celé Evropě (jako např. římský kostel Il Gesù), tak nejznámějšími architekty, s nimiž je vznik a rozvoj barokního stavitelství spojován (především Francesco Borromini a Guarino Guarini).

Na tomto základě sleduje autorka recepci barokní architektury v českých zemích, především v Praze. Ukazuje, že barokní architektura tu nejen zdomácněla, ale její dynamická linie zde byla dovedena až ke svému vrcholu. A zcela specifickou podobu pak představuje barokní gotika, stejně jako tzv. selské baroko českého venkova.

Předložená práce je po formální stránce v pořádku a má všechny náležitosti bakalářské práce. Je vybavena poznámkovým aparátem i seznamem literatury; navíc – což je vzhledem k tématu zcela na místě - obsahuje též obrazový materiál, který jednotlivé pasáže ilustruje. Škoda jen, že není připojen zcela důsledně – v případě popisu Berniniho kostela San Andrea al Quirinale (na str. 21-22) či kostela Nejsvětější Trojice na Malé Straně (na str. 25) by jistě ilustrace čtenáři pomohla.

Práce obsahuje minimum chyb a je napsána pěknou češtinou. Přestože se autorka snaží omezit svůj záběr na baroko v českých zemích, je i tak téma na bakalářskou práci velmi rozsáhlé, z čehož vyplývá i jistá tendence zjednodušovat a generalizovat, která je na škodu. Mám na mysli zejména pasáže týkající se politické a náboženské situace. A to zejména je-li ambicí práce zamyslet se nad architekturou jako specifickým vyjádřením této situace. Z hlediska dějin architektury by bylo jistě možné doplnit celou řadu klíčových staveb či architektů. Nicméně to je vše spíše daň volbě tématu, které by vyžadovalo podrobnější zkoumání a promyšlení a bylo by vhodné pro práci diplomní či doktorskou. Pak by bylo též na místě rozšířit seznam literatury o celou řadu autorů či textů, které se barokní architektuře a období baroka vůbec z různých pohledů věnují.

Nicméně vzhledem k tomu, že jde pouze o práci bakalářskou, viděla bych jako pozitivní, že Markéta Pekařová prokázala základní dovednosti, předvedla práci s relevantní literaturou a vytvořila čtivý a ucelený text, který tak může sloužit jako otevření tématu a úvod k dalšímu sledování a promyšlení fenoménu české barokní architektury. Sympatické je i zařazení vlastních fotografií, které autorka pořídila nejen v Praze, ale též v Římě. Ostatně osobní zkušenost s římskou barokní architekturou a jejím působením v celku města je z textu též patrná.

I přes výhrady, které jsem výše uvedla, hodnotím práci jako výbornou a i s přihlédnutím k tomu, že ji kolegyně Pekařová vypracovala zcela samostatně, navrhuji hodnocení známkou 1 – samozřejmě s přihlédnutím k průběhu ústní obhajoby.

V Praze dne 21. 8. 2012

Marie Pětová